

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 17. ЈАНУАРД 1899.

Број 3.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на попа године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПЛТИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Управа вароши Београда послала је општинском суду акт ове садржине:
Његово Величанство Краљ, у пратњи Команданта Активне Војске Његовог Величанства Краља Милана, г. г. Министара и своје свите, отпутовао је данас у 11 са-хата пре подне из Ниша за Београд. На станицама су испратили Његово Величанство Министар унутрашњих дела сви народни посланици, офицерски кор, чиновници и многобројно грађанство. При поласку је Господар изјавио Своје задовољство и благо-дарност народном представништву на сложном и једнодушном раду, на искреном и безпрекидном потпомагању и помоћи Њему и Краљевској влади у послу око јачања и напретка Србије, својим искреним и ко-рисним законодавним радом народно пред-ставништво положило је поуздан и чврст темељ напредној будућности Србије, а брига ће Његовог Величанства бити да уреди сталност правца који је Он у прошлој години изабрао. Саопштавајући то народ-ним посланицима Његово Величанство је послало Своме верном народу Своје Краљев-ско поздравље и поруку, да Краљ Србије

има пред очима, само добро своје отаџбине и срећу народа.

Уз бурно и одушевљено кличање воз се кренуо праћен док није замакао поздрав-вима и узвицима „Живео Краљ“.

О овоме се извештава грађанство ради знања. —

Од суда општине београдске, 12. Јануара 1899. год. АБр. 288, у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
19. Децембра 1898

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г. г. Б. Ј. Рајић, Стеван Ивковић и К. Симић; од одборника били: г. г. Др. Стеван Марковић, Ст. Максимовић, Коста М. Ђурић, Дамјан Стојковић, Стеван Мильковић, С. Ј. Ачијел, К. Н. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Милутин Ј. Марковић, Евг. М. Чоловић, М. Капетановић, М. Савчић, Р. Драговић, Д. Тирковић, Милов Миленковић

I

Прочитан је записник одборских одлука сед-нице држане 17. Децембра о. г. и учињене су ове измене и допуне,

у решењу КњБр. 781, да се изоставе речи: „да ствар извиди и т. д.“ до краја решења.

У решењу КњБр. 784 у тачци чет-вртој, да се после речи: „није имао пра-ва“, додаду речи: „без овлашћења“.

П

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 8877 и 8916, којима се траже уверења о владању и имовном стању из-весних лица одбор је изјавио,

да је Исаак С. Којен бив. трг. доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Чедомир Дејовић калфа опан-чарски и Стеван Јовановић калфа трго-вачки. —

III

Председник извештава одбор, да је Његово Величанство Краљ Александар поклонио општини 2560·50 дин у сребру, што би имао од регула-ционог фонда примати за експроприсано Његово земљиште на углу Дубровачке и Узун-Миркове улице, а по процени и решењу одбора од 11. Децембра 1897. год. ГБр. 895.

По саслушању овога и по прочитању ре-ферата АБр. 9099, одбор је примио к знању,

са особитом захвалношћу овај Краљев-ски поклон и узвикну стојећи: Живело Његово Величанство Краљ Александар I.

г. 1280 добила као војводство.¹⁾ Краљица Јелисавета ношаше титулу: „*Dei gracia maior regina Hungariae, ducissa totius Sla-voniae, de Macho et de Bosna, de Verenze Lipoa, Posega ac Valcon.*²⁾“

Пејачевић мисли, да краљ Драгутин није добио земље од мађарског краља за живота краљице Јелисавете. Он је имао доказа да је краљица Јелисавета била међу живима још 1284. год. Оснива-јући на овоме своје мишљење, Пејачевић изражава могућност, да је краљ Драгутин добио домен Срем и Мачву не пре 1286 године. Али је ово Пејачевићево мишљење основано на претпоставци, а не на каквим писаним документима.³⁾

Не могу се тачно одредити, какви су били феудални односи с једне стране између краља Драгутине и мађарског краља и с друге стране између Драгутине и краља Милутина. Ако се узму на ум претензије мађарског краља на Драгутинове земље

после смрти краља Драгутина, онда се може претпоставити да је земље краљице Јели-савете краљ Драгутин држао најпре као *beneficium* (пронију).¹⁾ Доцније, пак, краљ Драгутин земље које је добио око Рудника на уживање и земље краљице Јелисавете заокруглио је Браницевом; успео је да постане самосталним господарем своје краљевине и да се временом, еманципацијом од мађарске краљевине, Сремска Краљевина и по историском праву сматра као део Српске Државе.

По неким историским догађајима може се мислiti, да су између Драгутина и Милутина постојали неки феудални однос. Краљ Милутин ратује против Визан-тинаца и краљ Драгутин, као из неке ва-салске дужности, иде у помоћ брату свом. Као из неке сизеренске дужности, краљ Милутин иде у помоћ краљу Драгутину, притешћену од Кумана. Вероватно ти феу-дални односи између два брата нису били у оној скруполозној форми, какву у Сред-

¹⁾ Ковач, и Јован. Ист. стр. 96 изд. 1895/96. Т. Фло-рински погрешно узима, да је краљ Драгутин добио Мач-ву и Срем од свог таста Андрије III: Драгутин је женео на дочери корола Андреја III и получио от њега ве-лично управление Срема и Мачву. Ю. Славне и Византіја в. П. стр. 14. —

²⁾ V. Klaic. Povj. Bosne стр. 87—88. — Пејачевић, Hist. Serv. стр. 222.

³⁾ Hist. Serv. стр. 222.

¹⁾ Клаић узима, да је краљу Драгутину дао инвести-туру на земље краљице Јелене сам мађарски краљ Владислав IV Куманец. Ово је Клаићево мишљење доста ве-роватно, осебито кад се има на уму, да је и краљица Јелисавета добила инвеституру на те земље од сина свог Владислава. — Види: Klaic. Povj. Bosne, стр. 88. — Klaic. Atlas стр. 10. — Ист. Ковач. и Јован. стр. 104 изд. 91 г. и стр. 96 изд. 1895/96. —

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...Nam divitiarum et formae gloria
fluxa atque fragilis est; virtus clara
aeternaque habetur“....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

„...Драгутинова је влада била без
живота и свесине“....

Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском награ-
дом од 15. Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

В.

СРЕМСКИ КРАЉ ДРАГУТИН

VII

ЗЕМЉЕ КРАЉА ДРАГУТИНА

Феуди и феудални односи краља Драгутине. — Којим
је земљама управљао Драгутин као сремски краљ?
— Расправа о Мачви, Браницеву, о границама
Сремске Краљевине и о Дабрцу. —

Сишав с престола врховног српскога
краљевства краљ Драгутин задржа за своје
уживање земље око Рудника. У скоро по-
сле тога краљ Драгутин доби од своје та-
ште краљице Јелисавете земље, које је она

IV

Председник извештава одбор, да треба да се изаберу за идућу 1898. год. присутници при испољењима кривичних дела и подноси списак спомених грађана за ову дужност.

Одбор је решио,

овлашћује се суд општински да одреди потребан број присутника и да њихова имена саопшти надлежним властима.

V

Председник извештава одбор, да се грађани, који се служе кредитом трошаринским жале, што се артије од вредности не примају у кауцију по њиховој берзанској вредности, него тек 20% испод те вредности.

По прочитању извештаја о томе АБр. 9100, одбор је решио,

да се преко ове жалбе и молбе пређе на дневни ред.

VI

Приликом решавања о примању артија од вредности у кауцију у место готовог новца за таксу трошаринску, неколико одборника истакли су предлог, да се укине слободно руковање са вином, на које још није плаћена такса трошаринска. —

Одбор је одлучио,

да се о овоме предмету решава у првој седници за овом.

VII

По прочитању извештаја грађевинског одељења ГБр. 3379 о предлогу АБр. 8319, да се постави тротоар пред општинском зградом у Краљевића Марка ул., где је основна школа савамалска, одбор је решио,

да се односно овога поступи по овом извештају грађевинског одељења.

VIII

По прочитању молбе М. Симића управника општинске трошарине АБр. 8817, да се уговор о његовом службовању продужи за две године, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

IX

Председник износи одбору на решење молбу Милов. Р. Маринковића бив. председника општ.

њем Веку налазимо на Западу између власала и сизерена.

Као сремски краљ Драгутин је на првом месту управљао бановином *Мачвом*.

У литератури се разликује: *Мачва у јужем и Мачва у ширем или старом смислу*.

И једној и другој Мачви В. Калаји даје огромни обим: *Мачва у јужем смислу* протеже му се од Дрине до Велике Мораве од западне Мораве до Саве и Дунава; *Мачва у ширем смислу* протеже му се изван ових граница: све до Тимока, захватајући и један део данашњег Срема.¹⁾

Стару Мачву, са политичким границама као једну административну јединицу створили су Маџари. У оном познатом ратовању маџарског краља Беле III и Стефана Немање са Византijом маџарски краљ Бела заузе од Византijе Срем са Београдом и пределе јужно од Саве и Дунава, северни део данашње Краљевине Србије: *Мачву, Браничево и Кучево*. Ради бољег и лакшијег управљања маџарски краљеви из династије Арпадовића у XIII веку начинише од својих српских и хрватских земаља неколико ситних административних провинција. Од Босне они начинише две бановине: *Праву Босну с Доњим Крајевима и бановину У-*

да општина расходује и не тражи од њега на-
кнаду оне суме, коју је он у 1894. год. на име
плате изузeo из касе општинске, а која сума из-
носи 533·33 дин.

По саслушању овога и по прочитању те молбе као и извештаја књиговодства АБр. 7801. одбор је решио,

да се сума у пет стотина тридесет и
и три динара и тридесет и три паре, коју
је Милов. Р. Маринковић у 1894. год. изу-
зео на име своје плате као тадањи пред-
седник општине општине, расходује и не
тражи од њега никаква накнада. —

X

По прочитању молбе Јов. Д. Прапорчетовића, пуковника у пензији АБр. 8777, да се ослободи плаћања за нивелисање и саграђену калдрму под његовим именем на углу Цара Уроша и Банатске улице, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XI

По прочитању молбе Петра Милушића овд. трг. као бив. стараоца В. Марковића ББр. 5082 и извештаја књиговодства, одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се Војислав Марковић адв. овд. ослободи плаћања интереса у петнаест и по динара на дуг за саграђену калдрму, који је сав исплаћен.

XII

По прочитању молбе Милана Димића, цигљара овд. ББр. 5442 и извештаја књиговодства одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се Милан Димић ослободи плаћања интереса у сто и четири динара на дуг за саграђени тротоар, пошто је сав главни дуг исплаћен.

XIII

По прочитању молбе Милана Вујановића наставника гимназије АБр. 8417 и извештаја књиговодства, одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се Мил. Вујановић ослободи плаћања интереса у сто и двадесет и четири динара и 15 паре на дуг за саграђену калдрму ако цео главни дуг одмах исплати.

Мачвански су, дакле, банови управљали целом данашњом северном Србијом и данашњим Сремом. Српски владаоци XIII до XV века успевали су, да присаједине своју држави и те земље *Мачванске Баније* а маџарски владаоци, који у својој дугачкој краљевској титули имањаху и назив *rex Serviae*, не одустајаху од претензија на те земље.

Да видимо, даље, како стоји ствар у поглавито нашој литератури о границама старе и садање Мачве.

¹⁾ Klaić. Poj. Bosne, стр. 84—85; Atlas стр. 9—10 и карте бр. 4—6. — Ст. Новаковић, Срп. Обл. стр. 117—119 — Ч. Мијат. Д. Ђурађ. књ. I стр. 11. — Dr. K. Јиречек Handelsstr. страна 29—31. Соли у К. Порфирионита Σαλτηγές, у маџ. спом. Sou, Sov, Só. — Sayous, Hist. d. Hong. стр. 284. *Bela organisa la Serbie du Nord en une sorte de marche, qui prit le nom de Banat Mascó.* — Мачву су Маџари звали *Mátyás Földe*, Гласн. LXIII стр. LXXXIX, 180; — *quam Hungaria nominant Mátyás Földe, slavo illirica lingua vero dicuntur Machva.*

XIV

По прочитању молбе Димитрија Лазаревића бајалина АБр. 8199, којом моли да се ослободи плаћања интереса на дуг за саграђену калдрму и по прочитању извештају књиговодства, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XV

По прочитању молбе Марије Новаковић удове АБр. 8796, којом моли, да се ослободи плаћања интереса на дуг за саграђену калдрму, одбор је одлучио,

да суд извиди пред којим је именем ова калдрма грађена и да ли је општина платила какву штету за ово имене услед нивелисања улице, па да тај извештај поднесе одбору на решење заједно са овом молбом.

XVI

По прочитању молбе Стевана К. Ђукића АБр. 8512 и извештаја књиговодства, одбор је, са разлога у молби наведених решио,

да се Стеван К. Ђукић ослободи плаћања интереса у три стотине педесет и седам динара на дуг за саграђену калдрму, пошто је сав главни дуг исплаћен.

XVII

По прочитању предлога одборника г. Дим. Ђирковића АБр 2602/97. да се прикупљање прихода трошаринских даде под закуп, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 2 (3 нису гласали) решио,

да се овај предлог одбaci.

XVIII

По прочитању предлога члана суда г. Стев. Ивковића и одборника г. Стев. Максимовића, АБр. 8988, да се оптерете трошаринском таксом окови за врата, прозоре, капије и т. д. одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 5 (4 нису гласали) решио,

да се овај предлог одбaci.

XIX

По прочитању извештаја одборске комисије, ГБр. 3494 одређене решењем одборским од 16.

АЕ. Данило II назива Мачвом све Драгутинове земље добивене од Маџара. Он као да не разликује Мачву од Срема.¹⁾

Од летописа једино што се у Троношића налазе наговештаји о границама старе Мачве. Истина Троношић не опредељује граница покрајине Мачве; али кад се извесна места Троношићког Летописа пажљивије размотре: увиде ће се, да Троношић не рачуна у Мачву Зворник и Београд и да од Мачве издава Срем.²⁾

Катанчић је под Мачвом рачунао предео све до Велике Мораве: Северна граница мачванска била му је Сава, а јужна, јужна граница земаља сремског краља Драгутина.³⁾

Шабачки Магистрат 1808—1812 разликовао је Мачву од Посавине, Тамињаве и Поточарине; све ове крајеве рачуна у Шабачку Нахију.⁴⁾

Сима Милутиновић под Мачвом је подразумевао „предео у шабачком окружењу.“⁵⁾

Б. Даничић узима, да је *Мачва „крај на Сави“*.⁶⁾ Вук је, пак, прецизнији. Њему

¹⁾ Дан. Жив. стр. 28.

²⁾ Гласи. V стр. 51, 76, 100.

³⁾ Гласи. V стр. 165, 174.

⁴⁾ Гласи. I. 2. одељ. стр. 22.

⁵⁾ Ист. Срб. 1813—1815 стр. 519.

⁶⁾ Речи. књ. II стр. 51.

окт. 1898. Абр. 6808 да покуша равнање са А. Антоновићем односно његовог тражења накнаде штете, одбор је решио,

да се одбаци свако равнање са А. Антоновићем, и да се продужи парница, која је заснована између њега и општине због накнаде штете.

XX

Председник извештава одбор, да ће Његово Величанство Краљ доћи сутра железницом из Ниша, и моли одборнике, да дођу на станицу железничку, ради дочека Његовог Величанства.

Одбор је примио к знању

ово саопштење председника општине.

XXI

Пошто је испријењен дневни ред, председник је кратким говором захвалио на труду и искреној помагању и сарадњи на унапређењу општине ове оној господи одборницима, којима истиче двогодишњи мандат а свима је пожелео да у здрављу проведу Божићне празнике и дочекају нову годину.

Одбор се је одазвао

са „живео“.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

5. Јануара 1899. год.

Председавао председник г. Ник. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда: г.г. Ст. Ивковић и К. Симић; од одборника били: г.г. Трајко Стојковић, Дамњан Стојковић, Богоје Јовановић, Ђорђе Тошић, Михаило С. Протић, Ст. Пајкић, Петар И. Јовановић, Ђорђе М. Соколовић, Алекса Н. Кремановић, М. Штрбина, Трифун Ђорђевић, С. Јосифовић, Д. М. Ђорђевић, Коста М. Ђурић, Ј. Алкалај, Ђ. Димитријевић, М. Савчић, Ђ. Пантелић, Ј. М. Јанковић, Милов. Миленковић, Ђ. Тадић, К. Н. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Мих. Ђ. Илић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Децембра 1898. год. и примљен је без измена.

II

Председник извештава одбор, да су на збору грађана београдских, држаном 28. Децембра 1898. год. савршеном већином гласова изабрани за одборнике: г.г. Никола Спасић трг., Петар И. Јовановић трг., Др. Јован Ђурић апотекар, Алекса Кремановић трг., Никола Петровић касац. судија, Мита Петровић председ. пор. управе, Андра Сте-

је Мачва: „једна кнезина шабачке нахије између Цера, Саве и Дрине“.¹⁾

Екстремном М. С. Милојевићу стара се Мачва протезала све до Вучитрна.²⁾

П. С. Срећковић: „мачванским се баватством звало некада и оно земљиште где је сада Загреб.“³⁾

А. Бује рачуна под Мачвом предео између Саве, Дрине и Цера.⁴⁾

Г. М. Ђ. Милићевићу данашња се Мачва протеже између Дрине, Саве, Колубаре Љига и планина, које одвајају Подрински и Ваљевски Округ од Ужицког. Г. Милићевић не би знао поуздано рећи, докле се протезала стара Мачва.⁵⁾

Оно што Милићевић узима за Мачву, без Подриња, Карић назива Посавином. Под Мачвом Карић разуме онај четвороугао у сз. крају Србије. Јешница је Карићу „западна мачванска котија“, „на измаку доњег Подриња у Мачву“; а Шабац: „источна мачванска котија“, „без малоудну Мачву“.⁶⁾

¹⁾ Речн. стр. 349 *Мачва*.

²⁾ Одломци II страница 118.

³⁾ Ист. II стр. 670.

⁴⁾ Rec. d' itin. t. II стр. 361—263; — Turquie t. II страница 321. —

⁵⁾ Кнеж. Срб. стр. 359. — Познати К. Ненадовић у свом великом шкандалозном израђеном делу: *Живот Кара-Ђорђа*, (у два велика тома) стр. XXXIII—XLVII, 288, 521, 651, рачуна у Мачву: „ваљевску, шабачку и подринску (зворничку и сокоску) нахију“.

⁶⁾ Србија стр. 632—650.

вановић проф. Вел. Школе, Младен Николић спуковник у пензији, Мих. Јовановић благајник Мин. просвете, Трифун Ђорђевић воскар, Јаков. Алкалај трг., Иван Козлић ипженер, Ђорђе Димитријевић апотекар, Стојан Пајкић трг., Милош Савчић инжењер, Мих. Штрбина кројач, Ивко Ивковић, председ. трг. суда, Димитрије Ђорђевић трг., Михаило Миловановић трг., Стеван Јосифовић трг., и за заменике: г.г. Димитрије Тадић адвокат, Михаило Протић апотекар, Богоје Јовановић каф., Јов. Петровић књиговођа Мин. Фин., Ђорђе Тошић столар, Милутин Ј. Ђожић инжењер, Драгутин Ђорђевић архитект, Ђорђе Соколовић предузимач; да је овај избор пуноважан, јер против истог није поднета у законом року ни усмена ни писмена жалба; да је суд општински умolio дотичну господу министру, за одобрење, да се изабрати државни чиновници могу примити ове дужности и кад та одобрења дођу суд ће их позвати да заклетву положе и дужност приме; да је суд општински позвао изабрате грађане, да у данашњој седници заклетву положе и дужност приме, што су они и учинили сви сем чиновника, који ће то доцније урадити и грађана Николе Спасића, Др. Јована Ђурића и Михаила Миловановића, који су били спречени да у данашњу седницу дођу.

Одбор је примио к знању,

овај извештај председника, полагање заклетве и поздравну реч председника општине, упућену на новоизабране одборнике и заменике.

III

Одборник Јанаћ М. Јанковић саопштава, да друштво за осветљавање вароши врло неуредно испуњава своје дужности према приватним претплатницима и да у мало није му се имање запалило због ових неправилности.

Председник је изјавио,

да ће овај случај саопштити надзорној комисији и позвати је да по овоме доносе своје решење.

IV

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 8841, 71, 96, 5, 9042, 97, 8925, 9073, 30, 8024, 95, 25, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Маријус Шарло директор друштва за осветљење доброг владања и добrog имовног стања; да је Ангелина жена Ди-

анта Алексић, који је по Мачви претраживао утврђења из доба наших устанака против Турака у овом веку, технички проучавао Мачву и њена блатишта, под Мачвом разуме данашњи *Мачвански Срез*.¹⁾

И т. д. И т. д.

Данас је понајзнатније мишљење г. Ст. Новаковића о границама Мачве. Под стапом Мачвом г. Новаковић разуме целу водопађу Колубаре и Тамнаве са оним крајем између Цера, Дрине и Саве, заједно са Подрињем до садашњих ужицких граница. Као природну, праву Мачву г. Новаковић рачуна предео између Колубаре, Влашића, Цера, Дрине и Саве.²⁾

Границе старе Мачве биле су политичке природе. Услед несталности политичких прилика оне нису биле фиксиране, него су се често мењале. Како их В. Калаји и Е. Сају повлаче, оне су биле границе мађарске провинције Мачве, чисто мађарски појам. Да те границе нису почивале на народном схватању и називу; да Српски Народ у Средњем Веку и у XVI.

¹⁾ Чуп. Годишњица књ. IV стр. 345—358; књига V страница 382. —

²⁾ Срп. Обл. из XLVIII Гласника, стр. 116—120. Чупић. Годишњица књ. IX стр. 11. Dr. П. Матковић, T. Флорински и Јован Драгашевић усвојили су ово Новаковићево мишљење. Rad. XLIX стр. 137—138. — Драг. Пол. Илир. стр. 113—114. — Флорински, Ю. Славић и Византіја II стр. 13.

митрија Станишића зидара доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Аврам Алмузлинос, чауш јеврејске синагоге, Давид Алмузлинос, молер, Моша Медин, бив. општински извршитељ, Јован Ђорђевић, берберин, Стеван П. Видаковић, новинар. Кира—Тирче—Андрејевић, зидар; да су му непознати Франц Матош калфа браварски, Ђока Новаковић, поручик у пензији, Катица Месаровић бабица, Зорка Стојановић служавка, Марија жена Мих. Гајдовића служитеља, Јован Белић покућар; да Жарко Ракић коцкар и скитница није београдски грађанин и да према томе овај одбор није надлежан, да даје уверење о његовом владању и имовном стању.

V

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 3615 и 16, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Ђубомиру Поповићу мајору и Крсти Пантелићу зидару, може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

VI

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 2. Јануара о. г. Абр. 7 одредио цену лебу за прву половину месеца Јануара о. г. ону исту, која је била у другој половини прошлога месеца.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VII

По прочитању молбе Мих. Новаковића, учитеља у пензији Абр. 8268, којом моли, да му се врати издавање квартире, које му је одузето и по прочитању извештаја суда, са којих му је разлог ово благодејање одузето одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред. —

(СВРШИЋЕ СЕ)

није под Мачвом разумевао предео иза Колубаре и јужно од Цера и Влашића: ми ћемо навести још неке, већином нове доказе. —

У христовљи кнеза Лазара манастиру Раваница и у христовљи деспота Ђурђа, којом потврђује баштину челнику Радичу, што је имао под деспотом Стефаном и што је добио од мађарског краља Жигмунда, помињу се села: Власеница, Бошњаци, Трстеница, Добра Глава, Љуташница, Лука, Прхово, Звезд, пусто селиште Канатиће. Село Власеница без сумње је село Власеница близу села Дебра у басену Вукодрага, на Власеници. Село Бошњаци или Велики Бошњак или Мали Бошњак у посаво-тамнавском срезу, или ће пак бити село Бошњановић близу Љига у колубарском срезу. Трстеница то је данашње село Трстеница близу Тамнаве, на путу из Уба у Обреновац. Добра Глава биће да је село Добрић у поцерском срезу близу Шапца (И у Јадру се налазе села Горњи и Доњи Добрић, али ће пре бити овај Добрић у Поперју). Љуташница ће без сумње бити село Љуташница у посаво-тамнавском срезу. Село Лука биће, да је или село Лукавац у ваљевском срезу, на путу из Ваљева у Убили пак село Лукавица близу села Дрена.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 АВГУСТА 1898 ГОД.

страница главне књиге	РАЧУН	ОВРТ ЗА АВГУСТ		ОВРТ ОД 1 ЈАН. ДО 31 АВГУСТА		СТАЊЕ 31 АВГУСТА	
88	Благајне	137592	38	121986	46	900497	57
75	Привремени издатака			1665	59	124879	77
37	Вредећи артија					66438	—
38	Непокретности					5460600	23
38	Покретности					78771	64
39	Грађење кеја					88961	61
40	" водовода					2855052	82
24	" калдрме из зајма					945749	85
28	" канализације					64303	68
41	" дорђолске школе					212073	54
23	" палилул. "					177210	03
21	" дорђолске цркве					57837	21
85	Дужника разни			543	05	117390	86
42	" калдрме	2032	36	586	64	140563	30
22	" водовода					3989	62
19	" трошарине					1259	47
68	Повериоца разни					50938	11
5	" водовода					3019	75
46	Кауција						2117
4	Дијурна инжињерски					192	—
66	Обртне порезе						364
32	Поклона божићни					12	80
27	Фондова разни						5543
47	Гробљанског фонда					45	45
43	Регулационог "					196258	95
44	Упр. фонд. за фондове					110563	05
44	" " регул. фонд.					344745	88
76	Управе трошарине	158	15			9234	22
48	Упр. фонд. за зајмове					31913	48
71	Пријема					41985	25
34	Остава код Нар. Банке					120000	—
49	Текући " " "						78014
50	Приреза војног					11	75
69	Гробљ. буџет	2118	64	1537	04	16690	07
86	Прихода буџетски			96144	34	16793	618285
87	Расхода "	111308	86			83	90
80	" из милиона	5210	03			6177000	—
81	" по кредитима	3153	05			8505000	—
82	Утврђење обале					6170000	2328000
83	Позајмице од трошар.					2060000	—
9	Главница						2039882
						90	150460
						48	09
						4679	48
						618117	90
						2571	27
						203788	44
						7373936	38
						13592177	78
						13592177	78

4. Септембра 1898 године
Београд.

Књиговођа,

Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,

Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,

К. Ј. Јанковић с. р.